

Fleertal foreslaaede Overgangaamaader under Nr. 1 og 2, som den siger dette om den under Nr. 3. Denne forekommer mig at være den naturligeste og rigtigste, og det er den, vi have opstillet, kun noget anderledes, og Hovedgrunden dertil er, at de Medlemmer, der have bragt dette Forslag frem, ikke ville gaae ind paa Delegation, de ville ikke, at den Fællesforsamling, som skal vedtage Fællesforsatningen, skulde sammensættes ved Delegerede, og det er for at undgaae dette, at de have foreslaaet, at Rigsdagens samtlige Medlemmer skulde deeltage for Kongerigets Vedkommende, og jeg troer, at jeg allerede tidligere for mit personlige Vedkommende har lagt for Dagen, at dette første Forslag foretrækker jeg. Som et andet Alternativ er det foreslaaet, at det skulde være en mindre Forsamling, da man nemlig meente, at, naar man medtog hele Rigsdagens Medlemmer, vilde der blive for Mange; men denne Indvending kan jeg ikke indrømme nogen Gyldighed. Den grundlovgivende Rigsforsamling skulde efter Valgloven af 7de Juli 1848 have bestaaet af 193 Medlemmer, og det Tal, der dengang var paatakt, er altsaa ikke saa meget langt fra det, som her vilde udkomme; ialtsald er dette Antal ikke meget større end det, der benyttes i andre Lande, saa at jeg ikke troer, det vil give den allermindste Bæmselighed. Men for ikke at udøve nogen Tyng paa Regjeringen, have vi anseet det rigtigt at fremsætte to Maader, der her kunne benyttes, og som den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgfreds (Bregendahl), der nys talte, har udvirket, synes der ogsaa at være Grund til at bringe den Maade i Forslag, der er opstillet som den anden, og som nærmere af ham er forsvaret. At der deraf kunde opstaae den mindste Uøngsteligbed for den nuværende Valglov, er det mig ganske umuligt at indsee; alle Grundlovens Bestemmelser blive opretholdt, og den Valglov, som skulde anvendes i nærværende Tilfælde, skulde jo vedtages af Rigsdagen selv, og jeg kan derfor ikke ganske fatte, hvorledes man skulde kunne blive angstelig ved en saadan Bestemmelse. Naar den sidste ærede Taler har gjort nogle formelle Bemærkninger, saa er dette jo Punkter, der let kunne forandres ved 3die Behandling, ved hvilken man jo

ogsaa, hvis man var derimod, vilde kunne forfatte den mindre Forsamling, som er bragt i Forslag i den første Paragraph. Forøvrigt kan jeg ikke være enig med den ærede sidste Taler, Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die Valgfreds (Hjort). At forandre Indledningen og Efterskriften til Grundloven kan jeg ikke ansee nødvendigt; man forandrer Paragrapherne i Grundloven, thi det er den egentlige Lovtext, men derfor kan der gjerne blive enkelte Bestemmelser staaende, som ikke længere passe. Hvis den ærede Taler vil tage en eller anden Grundlov, f. Ex. den hollandske Grundlov af 1840, saa vil han deri, uagtet Grundloven er omarbejdet efter Adskillelsen fra Belgien, finde Bestemmelser, som ere truene for Aaret 1817, og som udtrykkeligt ere angivne kun at skulle finde Anvendelse for dette ene Tilfælde. De ere dog fremdeles bleve staaende i Grundloven, og der kan saaledes gjerne blive staaende Bestemmelser i en Grundlov, der ikke længere passe. Forøvrigt er det en meget ligegyldig Ting, om man vil slutte Paragrapherne til Grundlovens § 100, eller man vil give en Lov om nogle Forandringer i Grundloven, deelt i 2 Paragrapher, og ubelade hvad der er foreslaaet om Omnummeringen og Sligt. Stemningen her er maaskee i den senere Tid mere derfor, og det kan jo maaskee ogsaa have overveieende Grunde for sig; derved vilde da denne Indvending bortfalde. Naar den ærede Rigsdagsmand har sagt, at der kunde opstaae Tvivl, om de forskillige Anliggender blive ved at høre under Kongerigets særlige Forsamling eller gaae over til at blive Fællesanliggender, da troer jeg, at det er aldeles klart udtalt i Forslaget, at der forbliver intet Andet under Kongerigets særlige Rigsdag end Kongeriget Danmarks og Færøernes særlige Anliggender, forsaavidt der ikke ved Fællesforsatningen træffes andre Bestemmelser, der henlægge Mere derunder. Altsaa maa ethvertsomhelst Tvivelspunkt kunne afgjøres herefter. Det skulde jo staae i den nye Lov, at den saaledes forandrede Grundlov for Fremtiden kun gjelder for Kongeriget Danmarks og Færøernes særlige Anliggender, og Regjeringen vil altsaa være fuldt beføjet til i hvilketsohelst Tilfælde, hvor Rigsdagen vilde drage